

Maria Pallarès Sans

familia@mariapallares.org

A la memòria de Toni Urgell

A pocs dies de l'enterrament de l'amic Toni a Montmaneu, millor dit, de l'enterrament de la seva presència física, vull explicar el que el seu record m'evoca.

Els darrers temps han estat molt intensos al costat vostre. La vostra companyia, des que et conec / us conec, ha estat molt positiva, plena de vida.

Tu ets una persona estimadora, Montse Plaza. Durant el dia d'ahir, dia de l'enterrament de Toni, vaig tenir ocasió de comentar-ho amb algunes persones tant a la cerimònia de Barcelona com a Montmaneu i tothom hi estava d'acord. Una persona estimadora amb la que és molt fàcil sentir-s'hi bé, tan fàcil com agradable. I, per altra part, quan estaves amb en Toni et creixies, erets més maca i més gran i encara més meravellosa de tracte. Això sempre m'ha fascinat de vosaltres dos. Aquesta capacitat de fer-vos bé, de fer-vos més grans l'un a l'altre que només l'he vist en vosaltres. No conec cap més parella que faci més creïble aquest missatge; per això heu estat per a molts de nosaltres tan importants, tan volguts.

Jo us vaig conèixer quan tot just començava aparèixer la malaltia al Toni i al poc temps d'haver mort la Maria. Em semblava increïble que no haguessis conegut la Maria, ella tan extraordinària i tan interioritzada en mi i tu tan bona amiga meva. Em plantejava com portaria aquesta mancança, com seria capaç de fer-te conèixer la meva estimada filla Maria, com podia fer-te participar del seu amor. Poc a poc em vaig tranquil·litzar perquè havies captat l'esperit de la Maria, havies captat d'alguna manera la seva presència en mi. Aquesta capacitat teva de comprensió va fer més complerta la nostra amistat.

Durant aquesta etapa tan important a les nostres vides per profunda, per autèntica, he valorat molt la teva amistat i després, amb la incorporació dels marits ha estat una amistat més rodona. La bonhomia de Toni, la seva tranquil·la afabilitat, el seu somriure transparent han fet possible una sòlida amistat. Hem compartit estades als nostres pobles de Montmaneu i Arbeca, l'afició al conreu de les oliveres, l'estimació a la terra, les nostres arrels. Hem viscut plegats estones plenes de vida i d'estimació.

El tarannà vostre tan obert, l'amable acceptació de Toni de la seva malaltia, han consolidat la relació i l'estimació. Hem pogut parlar profundament, sense eufemismes, de la vida i de la mort, de com transcendir-nos i de com seguir junts. Hem compartit sentiments i pensaments sense embuts, de manera amorosa i sòlida, com amb poques persones es pot fer. La darrera conversa amb en Toni pocs dies abans de la mort quan parlàvem del sentit d'aquesta darrera etapa de la vida va ser impressionant. Crec que puc dir-te que estava d'acord amb la importància de preparar-nos per el pas cap a la dimensió de la

Maria Pallarès Sans

Llum, que estava d'acord en que aquest pas només és un canvi de presència i, per aquesta raó, ell seguiria entre nosaltres d'una altra manera.

Jo n'estic segura que ells, la Maria i en Toni, segueixen entre nosaltres, però amb una altra presència, és clar. Cal preparar-se per copsar-los, per sentir-los, per estimar-los encara més doncs ara la seva presència és (i mira quina meravella!) espiritual. El profund dolor per no tenir-los presencialment l'hem de transformar en un amor més gran, que la nostra presència a la terra sigui el reflex de la seva, que la nostra mirada sigui el reflex de la seva impressionat mirada. Portaràs amb tu la presència de Toni, tenir-te al costat serà tenir-vos a tots dos, parlar amb tu serà parlar amb tots dos, sentir el teu consell serà sentir-vos a tots dos.

T'he de dir, a més, un fet per a mi molt significatiu pel que fa a la seva presència. Poc abans de començar l'eucaristia de l'enterrament a Montmaneu, a tres quarts de dotze, sobre la barana del banc on tenia les mans varen caure dues flors d'àngel, les anomenades científicament *taraxacum officinale* i conegudes popularment com angelets voladors que habiten els boscos i els jardins. L'aparició sobtada d'aquests dues flors d'àngel és un fet molt simbòlic i jo l'atribueixo a la Maria doncs, de tant en tant quan estic molt apesurada, m'envia aquests angelets del cel. En aquells moments a l'església vaig sentir una comunicació molt intensa amb la Maria i li vaig donar les gràcies per enviar-me no un angelet com succeeix quan estem soles, sinó dos i el segon era de Toni.

Aquest fet simbòlic em dóna peu per animar-te a preparar aquesta nova relació amb en Toni, poc a poc entraràs en comunió i complicitat amb ell com fèieu aquí a la terra quan ell vivia entre nosaltres. Ara seguirà amb tu des de la dimensió de la Llum i et farà costat com sempre i seguireu sent la meravellosa parella exemple de tots nosaltres.

Ànims, Montse, per construir aquesta nova relació.

M. Carme Sans Moyà

Barcelona, maig de 2008.